

STIG MEIER BERG

NEA HUND

NR. 2

JUNI

1984

ÅRGANG 2

I dette nr. av bladet presenterer Sølvi Andersen sin hunderase -
NEWFOUNDLANDER

Lederen har ordet

Utstillings- og brukshundsesongen er alt i full gang i alle deler av landet. Av resultatene ser vi at enkelte av medlemmene blir ganske bereist før sesongen er slutt.

Her på hjemmebane har vi 4 hovedoppgaver som skal fullføres i den nærmeste framtid. Arbeidet med opparbeidelse av dressur-området på Årsøya er i skrivende stund stoppet. Det er nå uvisst om klubben får benytte området (60 x 55m), som allerede er ryddet for trær og pløyd for fresing og såing. Styret skal nå ta stilling til et krav fra grunneierne om en 5 års leiekontrakt og kr. 1 500.- pr. år i leie.

I august håper vi å kunne gjenta samarbeidsprosjektet med Brungmarkens Slædehundclub om kjøring av funksjonshemmede barn og voksne. I år er vi derimot i stand til å stille med ca. 4 vogner og 3 sulkyer fra egne medlemmer.

I september er det utstillingskomiteen og diverse medhjelpere som skal i ilden når klubbens første hvalpeskue og utstilling skal avvikles. Planleggingen er allerede godt i gang og vi tror det kan bli bra oppslutning - etter det vi hører fra utstillere og oppdrettere.

Selv om vi nå forhåpentligvis går en varm sommer i møte, vet vi at vinteren også vil komme i år. Arbeidet med en eventuell permanent løypestrasse i Vikvarvøt (5 - 10 - 15 km) synes også å ha kommet godt i gang, men også her er klubben avhengig av en smule velvillighet fra grunneierne.

Som dere ser driver klubben både viktige og nødvendige aktiviteter på mange områder. Støtt derfor opp om klubbens arrangementer.

Og sist, men ikke minst

G O D

S O M M E R !

ORGAN FOR
SELBU TREKK- OG BRUKSHUNDKLUBB

Utkommer 4 ganger pr. år.
Abonnement oppnås ved minst å tegne støttemedlemskap i S.T.B.K.

Redaksjon og layout ved
Bjørn Wagnild og Stig Meier Berg.

STBK

SELBU TREKK- OG BRUKSHUNDKLUBB.

Leder : Stig Meier Berg
Sekretær : Ingfrid Viken
Kasserer : Siv Slind

Trekkhundkomité : Ola Kjøsnes
Andreas Reitan

Brukshundkomité : Terje Andersen
Ove Egil Uthus

Utstillingskomité: Edvin Garberg
Else Lange

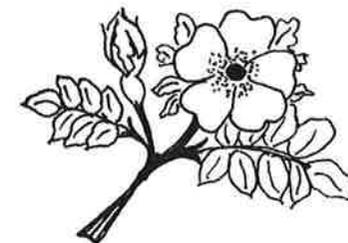
Støttekomité : Kirsten Røset
Margot Uthus

Medlemskontingent pr. år:

Familie kr. 75,- (v+b u/15 år)
Hovedmedlem kr. 50,-
Ungdomsmedl. kr. 25,-
Støttemedlem kr. 25,-

Postgirokonto 2 09 45 55.

Bankgirokonto 4285 30 35860.

INNHold

- s. 2 Lederen har ordet
- s. 4 Invitasjon til utstilling
- s. 5 Jotunheimløpet 1984
- s. 9 Agility - test
- s. 12 Utstillerens ABC
- s. 21 Brukshund-resultater
- s. 22 Newfoundlandshund
- s. 25 Resultatbørs
- s. 26 Slovakisk Kuvasz
- s. 27 Referat fra årsmøtet

**SELBU TREKK- OG
BRUKSHUNDKLUBB**
innbyr til Neadalens første
utstilling og hvalpeskue
for schäferhunder
ved Moheim Ungdomshus i Selbu
8. og 9. september 1984

Dommer begge dager: FOLKE ISAKSON, Sverige.

Utstilling søndag 9. september:

Bedømmelsen starter kl. 9.00. Påmeldingsgebyr kr. 140,-.

Påmeldingsfrist: **9. august 1984.**

HUSK! Ta med vaksinasjonsattest ikke eldre enn 2 år.

Anmeldelse kun på godkjent skjema.

Hvalpeskue 4—12 måneder lørdag 8. september:

Bedømmelsen starter kl. 10.00. Påmeldingsgebyr kr. 70,-.

Påmeldingsfrist: **1. september 1984.**

HUSK! Vaksinasjonsattest ikke nyere enn 14 dager. Ta med hundens reg.kort, hvis mottatt.

Påmelding og gebyr sendes til:

SELBU TREKK- OG BRUKSHUNDKLUBB, 7580 Selbu

Postgiro 2 09 45 55 – Bankgiro 4285.30.35860

Kontaktlf.: (07) 81 97 36 – (07) 81 75 47.

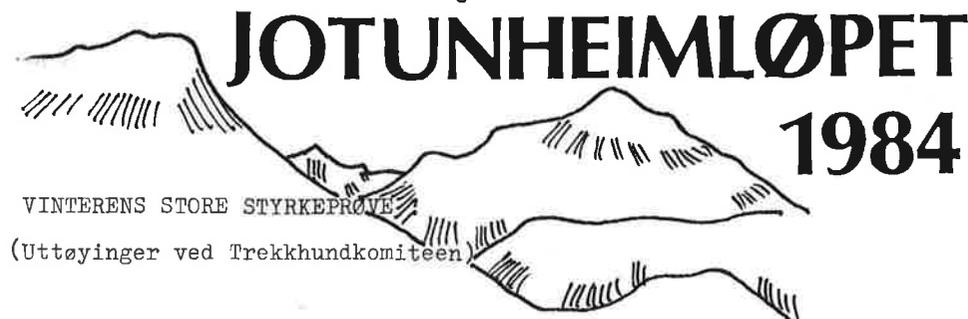
Overnatting:

SELBU CAMPING – med gode hytter og fin beliggenhet –

Tlf. (07) 81 97 50

SELBU TURISTSTASJON – Tlf. (07) 81 71 11

*VELKOMMEN TIL EN TRIVELIG HUNDEHELG I
LYKKELANDET SELBU!*

VINTERENS STORE STYRKEPRØVE
(Uttøyinger ved Trekkhundkomiteen)

Ja, for hardt var det, med 7,5 mil i slapseføre, mildvær, overvatn og 500 bikkjer og omkring 150 to-beinte. Månen til gær'nskap, vil vel mange hevde, kjøre fra sol- og snørike Selbu en fredags formiddag, råkjøre 42 mil til et sol- og snøfattig Jotunheimen, for å kaste seg ut i et (for oss) maratonløp av dette kaliber!

Vel, noen pusser bilen, noen koser med kjerringa, -vi drar på hundeløp! Sant nok hadde vi kost litt på forhånd, for å få lov. Og når vi hadde administrert det hele så grundig, trent hele vinteren (!) og i tillegg hadde ialle fall litt lyst, så var jo ikke et skarve hundeløp noe å grue seg til?

Ikke grudde vi oss noe særlig, heller. Nybegynnere. Studerte løypeprofil, kart og pakka pulk. Bodde på Bessheim fjellstue og spiste kveldsmat på rommet. Knekkebrød og gropkaku. Kveldsmaten kosta 70,- spenn, så vi bestemte oss til å spare til frokosten neste morra. Da langa vi i oss det vi kunne for 40,- (30,- spart) og ble sjølsagt stappmette.

Så gikk starten. Storspanna først (ingen kjørte med fler enn 8 hunder), deretter 5-sp, 3-sp, 2-sp og 1-sp. Undertegnede lånte Miko, og sammen med mine egne Kirah og Libby ble det et reint siberian husky 3-spenn fra Selbu (speaker og or'ntlig opplegg ved start, TV til og med...) Cla kjørte i 2-sp-klassen med Taiga og Sarek.

Første dag var den lengste - og tyngste. 4,5 mil med rødklister og slaps er ingen spøk verken for huskyer eller tobeinte. Ingen matstasjon; her var det om å gjøre å klare seg sjøl, men med rikelig drikke i rimelig nærhet gikk jo det. Og så gikk du så fort du greide, da, og hadde sjølsagt vondt for å forstå at noen kunne ta oss igjen, ja, og til og med gå fra! (Hadde fått opp teltet alt når vi kom pesende..)

Det er viktig å stole på egne krefter. Viktig skulle det også være å ha med skikkelig fjellutstyr, slik at en kunne overleve, brukbart til og med, hvis det ble styggvær. Og skikkelig utstyr hadde jo vi. Telt og spade, reinskinn, kokeutstyr, masse mat og godt med klær, og så alt det andre da, som bare ligger der og ikke brukes. Men det er jo greit å ha det med. Sannheten er at vi som var nybegynnere hadde mer utstyr og dermed større totalvekt enn sikkert de fleste av storspannene.

Det kosta mye å ta seg sammen slik at stilen ble sånn noenlunde da jeg oppdaga TV og Norge Rundt 5 km fra mål første dag. Hadde akkurat innhenta (for første gang) et annet 3-spenn, og måtte da sjølsagt forsøke å virke litt opplagt og aggressiv, men når sant skal sies, så vistest jo ikke det noe særlig: Det så heller ut som om vi nettopp var blitt forbikjørt.

Vel framme var det å finne seg en brukbar plass for teltet. Geir Aalstedt, STBK-medl. fra Lian) kjørte 5-sp og hadde allerede fått opp sitt, så det gjaldt å sjangle seg bortover mot ham. Og siden gikk det da greit, med saft og te og XL-1 og oppsetting av telt. Så skikkelig snøvask og bytting av tøy, så en slapp å fryse, og så uttøying, da, det var jo 3 mil igjen. - Og så kom 'n Ola, og da var det å sitte og se på at han nok var like klar og tydeligvis var glad for å se at teltet stod ferdig.

Å slå leir sammen med 500 hunder og 150 kjørere med 4,5 mil bak seg var en ny opplevelse, men ålreit. Fin stemning, god middag (sjøllaga) og mye trivelig bikkjeprat. Jotunheimenløpet er forbeholdt de trad. brukshundrasene innen hundekjøring, dvs ingen stående fuglehunder var med. Om dette har skapt et spesielt brukshundmiljø, veit ikke jeg, men i all fall var det mye trivelige folk. (Fuglehundfolk kan også være trivelige, det er ikke det..) Og trivelige hunder. Stort sett huskyer, men også mange alaskan malamute, grønlandshunder og schafere, og noen få riesenschnauzere, doberman, faktisk et 3-spenn med samojeder (hørte du, Else?) og en (stor)puddel. Men at noen etter å ha gått 4,5 mil stort sett på maks. gidder å stå hele natta og ule (og så opp mot regnvåte skyer da, hadde det enda vært månen!) - det skjønner ikke jeg. Det skjønte ikke våre fem huskyer, heller, så de sov, de. Og vi lot polarbikkjer ule og sov, vi også.

Så regna det sjølsagt hele natta, og det var ikke noe særlig å bryte opp om morran, men litt godt var det å komme i gang igjen, også. 2. dag starta vi etter rekkefølgen fra 1. dag, altså den som hadde gått fortest i sin klasse, starta først, osv. Løypa var blaut og klisterblandinga ble tjukk, og verre skulle det bli etter hvert. Lite snø og gjennomslag er jo ikke noe særlig, langrennskia egna seg ikke så bra til quick-step over måssålyng og grastuster. Ikke særlig velegna som vannski, heller, men det var kanskje en diger Mercury som mangla? Overvann er ialle fall dårlig føre for hundekjøring, bare så det er sagt.

Bessheim, kjære Bessheim, dusj og badstu, knekkebrød igjen (fortsatt 70,- kroners-servering der i gården), men du verden så godt å være framme. Artig også å se at du hadde gjort det brukbart den siste dagen, så det ble da ikke så verst sammenlagt, heller. - Og 'n Ola kom, med lånt

stav som han i riktig Brå-stil hadde fått raska til seg fra noen intetanende tilskuere 4-5 km fra mål. Riktignok takka 'n pent etterpå, hilsen over høyttaleren, til og med. Og det hadde gått bra med ham, også, så nybegynnerne fra STBK er sikkert mer garva enn de tror, eller (også) svært beskjedne. Og så var det hundematerialet, da... de hørte vi forresten ikke stort til de påfølgende 42 mil, kreka seg for høflighets skyld ut for en liten pissepause i Drivdalen, men det var også det eneste.

Var det så verdt strevet? Joda, så absolutt, en vinner iallfall erfaringer; ser at en nok fortsatt gjør en del feil, burde vært i litt bedre form, osv, men alt i alt var det mest morro. Og det er ingen grunn til å grue seg til neste års Jotunheimenløp - neste års løp blir også tidligere på vinteren, slik at en forhåpentligvis unngår de dårlige (elendige) føreforholda vi fikk i år. Vi burde nok også kunne greie å stille flere STBK-spenn (4 i år, med Geir og Beate fra by'n), skjønt Trønderbataljonen holdt godt samla og sikkert imponerte stort. Beate (Grøvan) imponerte iallfall med å sove i pulken (i regnværet).

For det med å vinne erfaringer (både om seg sjøl og det en driver med) - det er kanskje det det dreier seg om, sjøl om en altså ikke (alltid) vinner 1. premien?

**"BERRE
EIN
HUND"**

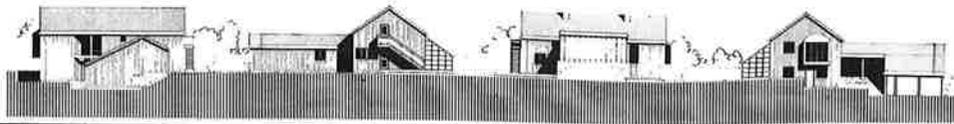
Dessverre blir verdien av et hundeliv også i dag vurdert slik som Per Sivles fortelling. Vi er imidlertid av den mening at har man først hund, så fortjener den også behørlig pleie i form av fôr og stell. HUNDEGODT er vårt tilbud til din hund — en forblending av høyverdige, smakelige råvarer som inneholder alle de næringsstoffer som hunden trenger i sitt kosthold. Passer til alle hunderaser fra de er 4 — 5 uker gamle. Anbefales også for trekk- og jakthunder. Gis uten tilsetninger eller som tiskudd til annet fôr.

HUNDEGODT + friskt vann
— sunt for hundene, lettvert for dige!

Felleskjøpet

AVD. SELBU MØLLE Tlf. 07 - 81 72 78

A L T I N Y B Y G G O G R E S T A U R E R I N G

S A L G A V M A R K I S E R O G P E R S I E N N E R

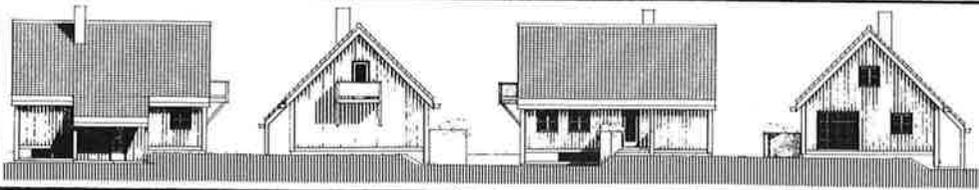

Representanter for

Helge og Harald Overvik

7580 SELBU

Tlf. 81 98 89 - 81 82 50

- 9 -

"AGILITY - TEST", noe å satse på for S.T.B.K?

Boken "The Agility Dog", skrevet av engelskmannen Peter Lewis, er ankommet styret i klubben. Det er en bok verd å lese. Interessant, lettlest og med gode illustrasjoner gir den oss en god innføring i hva "The AGILITY - test" egentlig er. Vi sakser fra "hundesport nr.6/7".

Testen består av en hinderløype som hunden skal gjennom på kortest mulig tid. Selve konkurransen er preget av fart, spenst og kroppsbeherskelse og gir inntrykk av at såvel hunder, førere og publikum har det gøy!

Det er vanskelig å finne et godt og dekkende norsk uttrykk for denne konkurransegrenen, der hunden skal forsere en rekke forskjellige hindere etter bestemte regler. Ordet agility betyr raskhet, men både smidighet, kroppsbeherskelse, fart, spenst og iver, pluss et godt samarbeide hund/fører er viktige elementer i konkurransen.

I løpet av de siste årene har "agility"-konkurranser blitt arrangert i stadig økende antall i opprinnelseslandet England. Konkurransereformen er forholdsvis ny, og ble først vist på Crufts i London i 1978. Denne "testen" regnes som et godt supplement til de tradisjonelle lydighets- og brukshundkonkurransene.

I dag har man fått et standardisert regelverk i flere klasser, og flere hundeklubber har egne "agility"-avdelinger. Konkurransen passer for de fleste hunder, men kan være vanskelig for enkelte raser, da hinderne har standardmål.

HINDERNE

Selve hinderne er forskjellige. I en "open" konkurranse er det 13 hindere. 7 av disse innebærer hopp i en eller annen form, det være seg over et hoppestativ med høyder mellom 60 og 85 cm, gjennom et opphengt bilhjul, over et langt hinder - opptil 1,5 meter (ofte i form av en vanngrav), eller over åpne hindere. Et eller to hindere er tunneller som hundene skal løpe/krype igjennom. Midtveis i løypa skal hundene hoppe opp på et bord og ligge rolig i 5 sekunder. Videre må hundene over en dumphuske, og balansering på bom hører også med. De skal opp og ned langs et skråplan og de skal sno seg i sikk-sakk mellom en rad med 9 stolper.

BEDØMMINGEN

Publikum kan lett følge med. Riv av hinder eller ukorrekt forsering av hinder medfører 5 minuspoeng. Nekter hunden å prøve seg på et hinder, får den 10 minuspoeng og nekter den tre ganger blir den disket. Man har på forhånd fastsatt en maksimaltid, og hvert sekund over tiden

gir ett minuspoeng. Den hunden som har minst poeng vinner. Ved poenglikhet vinner den hurtigste hunden.

SELVE KONKURRANSEN

Man kan avholde individuelle konkurranser, men vel så gøy er lagkonkurranser. På Crufts var det fire 5-mannslag i aksjon. Hver hund er bare i aksjon i ca. ett minutt, noe som gjør at hele konkurranseformen preges av fart og ikke minst spenning.

NOE FOR NORSK HUNDESPORT?

Agility-konkurransene på Crufts er virkelig et av høydepunktene på utstillingen. Publikum er med hele tiden, morer seg godt, og hundene har det kjempegøy. Maken til stor iver ser man verken i lydighets- eller eksterierringene!

Forhåpentligvis er det et tidsspørsmål før vi kommer i gang i Norge - avslutter artikkelforfatteren.

Dette er vel noe for klubben eller hva sier brukshundkomiteen? Treningsbane, snekring og oppbevaring av apparatene, pluss dressur av hunden er vel stikkord som vi bør ha i bakhodet for å få realisert "THE AGILITY-TEST".

VIKTIG

UNNGÅ SYKLING OG VOGNKJØRING MED HUNDER PÅ VARME DAGER.
HUNDER I BIL SKAL HELST HA SKYGGE OG MEGET GOD VENTILASJON.

hundetreffhundetreffhundetreffhundetreffhundetreffhundetreff

Hver søndag kl. 17.00 og utover på Årsøya.

hundetreffhundetreffhundetreffhundetreffhundetreffhundetreff

NETTOPP ANKOMMET :
S J Ø G R E S S T E P P E R & M A I S T E P P E R .

Billige matter/sengforleggere 50 x 100 cm.

K U N K R. **27,-**

Ole Trondseth
Rør- og møbelforretning
7580 Selbu

G O D T U T V A L G I M Ø B L E R .
A L T I V V S .

M. KULVIK EFTF.

DAGLIGVARER

Tlf. 817448

UTSTILLERENS

Hundesport nr. 1/76.

STARTEN

Dagen er kommet, den vi har tenkt på og forberedt oss på så lenge. Vi vet når vi skal møte frem, og er tidlig ute. Før vi drar hjemmefra, går vi en skikkelig luftetur med hunden og sørger for at den får gjort seg ordentlig ren. Derimot lar vi den ikke få fast føde, bare litt å drikke. Vi samler sammen utstyret, som er gjort ferdig dagen før etter den oppskriften som er gitt tidligere, og sørger for å være fremme i god tid.

Tidlig en helgedags morgen er det nesten ikke andre på allfarvei enn hundefolk, så det er sjelden vanskelig å finne frem til utstillingsområdet - bare følg stimen. Dessuten pleier rutinerte arrangører å sørge for veiviserskilt der det er nødvendig. Og forøvrig kan man som oftest orientere seg etter lyden

VETERINÆRKONTROLLEN

Første stasjoen er veterinærkontrollen. Her må vår hund gjennomgå en undersøkelse sammen med noen hundre andre, hvis vi ikke har sørget for en forhåndskontroll hos en veterinær en av de nærmest foregående dager. Har vi det, passer vi på å gå igjennom den inngangen som er merket med skiltet "Forhåndskontrollerte hunder".

Veterinærens oppgave er, kort sagt, å se etter at hunden er frisk og ikke har udyr. På kennelklubb utstillinger kontrolleres også vaksinasjonsattesten (som på andre klubbers utstillinger er innsendt og kontrollert på forhånd). Har vi under forhåndstreningen vennet hunden til å stå på et bord (slik veterinærkontrollen foregår) og dertil ikke være redd for hvite frakker, får vi nå lønn for strevet. Der er forbløffende mange hunder som får panikk foran veterinærens bord fordi det er noe nytt og ukjent for dem.

Vær oppmerksom på at arrangøren ikke har plikt til å sørge for at det er veterinær til stede under hele utstillingen. Det er tilstrekkelig at det sørges for en spesiell veterinærkontakt etter at selve kontrollen er avsluttet. Man kan altså ikke regne med bokstavelig talt øyeblikkelig hjelp senere på dagen, men at man kan få den i løpet av rimelig tid.

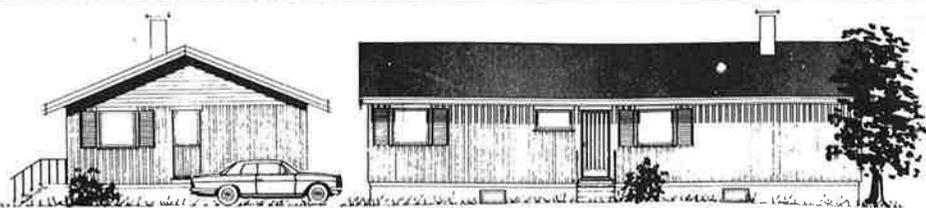
VI ORIENTERER OSS

Vi har 3 faste punkter på vår utstillingsdag: utstillingsringen, informasjonskontoret og vårt eget tilholdssted når vi ikke er i ringen. (Har vi barn med oss, finnes det dessuten et fjerde fast punkt: pølse- og brusboden). "Tilholdsstedet" er det ikke så lett å finne på innendørs og ikke-oppstallede utstillinger. Vi må se etter en forholdsvis uforstyrret plass der hunden kan ha ro og vi selv kan slappe av. Hvis tidsskjemaet viser at vi ikke skal inn i ringen før etter en god stund, undersøker vi om vi har anledning til å ta hunden ut i bilen igjen. Det dummeste vi kan gjøre, er å installere oss ved ringen ("ringside" i fagspråket) med hund og campingstol og forbli der til vi skal inn selv. Enten blir hunden så "tent" og opphisset at den blir umulig inne i ringen, eller den blir så lei og "dau" at den ikke vil vise seg i det hele tatt. Tilbring ventetiden slik at hunden ikke trettes mentalt, men er utvilt, våken og interessert. En annen ting er at det er en uskikk å parkere hunder ved ringen, det går ut over dem som er inne og viser sine hunder. De blir distraheret, kommer ut av balanse, og en og annen gang kan en hund gjøre utfall mot den annen.

Enhver må passe på sin tur - bedømmelsen venter ikke selv om en utstiller ikke er på plass, og det foreligger ikke plikt til å etterlyse vedkommende over høytaleranlegget. Derfor må vi ikke bare se etter på tidsskjemaet når bedømmelsen av rasen skal inn, men også når den aktuelle klassens tur er. Først kommer hannhund-unghundene inn, dernest "åpen klasse" hannhunder, med påfølgende vinnerklasse. Så kommer eventuelt championklasse og veteranklasse. Deretter skjer det samme for tispenes vedkommende. Til slutt kommer konkurransen om "GIR" - best i rasen.

KVALITETSBEDØMMELSE OG KONKURRANSEBEDØMMELSE

I alle klasser foregår det to slags bedømmelse. Først bedømmes hver enkelt hunds kvalitet i forhold til raseidealet, til det som kan tenkes å være det absolutt beste. Her kan flere hunder få samme "karakter", eller som det kalles i utstillingspråket : premiegrad. Det gies 3 normale premiegrader: 1., 2. og 3. premie (eller i unghundklasse: 1 UK, 2 UK og 3 UK, i åpen klasse 1 AK, 2 AK og 3 AK) De tilhørende premiesløyfer er henholdsvis rød, blå og g. Hertil kommer ytterligere 2 karakterer: K.I.B. ("kan ikke bedømmes") og 0 premie. K.I.B. gis til hunder hvor det av en eller annen, oftest forbigående

5 GODE GRUNNER FOR Å VELGE SELBUHUS

1: Full pristopp. 1/5-84-1/5-85, kan på ett års byggetid bety sparing på 10.000-20.000 kr.

2: Ingen betaling før innflytting. kan bety opp til kr. 20.000 i spart byggelånsrente.

3: Vinterrabatt, for bygg levert 1/1-1/5-85, kr. 5.000,-

4: Gratis plan fra hagearkitekt for planlegging av hage og utemiljø

5: Alt dette i tillegg til: Lave priser, komplette leveranser, 1-2 dagers byggetid og kvalitet godkjent for værharde strøk.

«PRIS OG KVALITET ER AVGJØRENDE»

Se vårt dem.hus i Selbu

Åpent alle dager

Kupongen sendes til SELBUHUS A/S, 7580 Selbu - Tlf.: 07/81 98 00

Jeg ønsker tilsendt katalog fra Selbuhus.

Navn:

Adresse:

årsak ikke er mulig for dommeren å danne seg et totalt bilde av hunden: den kan halte, eller den kan nekte å åpne munnen for kontroll av tenner og bitt - i pur ungdommelighet eller mangel på dressur. Men hvis dommeren ikke får sett bittet fordi hunden er sky, skal den ha 0 premie. Det skal gis til hunder som er aggressive, sky eller har diskvalifiserende eksteriørtrekk.

INN I RINGEN

Så er det vår tur. Vi har sørget for skikkelig lufting, slik at hunden har gjort seg ren, og vi har varmet opp med noen mosjonsrunder. Straks ringsekretæren har ropt ut at klassen skal inn, går vi inn i ringen og finner vår plass i nummerrekkefølge. Vi bærer armbindet (eller startnummeret) slik at nummeret synes tydelig.

Dommeren begynner med å se på hundene samlet. Han går over dem med blikket, "suger inn" helhetsinntrykket, og lar dem så bevege seg alle sammen for å kontrollere og befestige det. Enda denne delen av bedømmelsen er relativt kortvarig, er den meget viktig. Det spontane inntrykk av hundens helhetsbilde er vesentlig for det endelige resultat (selv om det selvsagt kan korrigeres under den senere bedømmelse). Derfor må vi ha øynene bare to steder: på hunden og på dommeren. Hunden bør stå og gå fritt, og den bør ikke tukles for meget med, hverken av nybegynnere eller av viderekomne. Et lite stikkord er nok til at hunden står naturlig våkent: enten det nå er "pus" eller "hvor er mor" eller "namnam", alt etter hva hunden interesserer seg mest for. En godbit har man forresten lov til å ha i lommen og stikke til hunden av og til, eller oppmuntre den med. Derimot er det en uskikk, som det bør slås ned på, når noen utstillere har gummiballer e.l. som de spretter i bakken foran hunden - det blir for mye uro blant de andre hundene av slikt. Det er ikke tillatt for personer utenfor ringen å påkalle hundens oppmerksomhet med tilrop e.l.

Bevegelsesrundene for den samlede klasse ønsker de fleste dommere skal skje i middels tungt trav. Legg merke til hvordan de rutinerte utstillere oppfører seg her, for nå scorer de poeng: de registrerer i hvilken retning dommeren ser og hvor han altså lar dem passere revy for seg, og så bremser de opp noen meter før dette stedet, slik at de får avstand til den hunden som går foran. Dermed kan de øke tempoet idet dommeren ser på hunden, hvilket oftest gir et bedre inntrykk av bevegelsene. Hunder som går og butter opp i baken på den forangående

hund ,går sjelden synderlig vakkert. Ikke minst i en liten ring, eller i en ring med mange hunder, er dette en verdifull fremgangs- måte.

Så gir dommeren eller ringsekretæren beskjed om at første akt er over, og at enkeltbedømmelsen av hver hund skal begynne. Noen dommere foretrekker at alle hunder untatt den første forlater ringen, noen vil ha alle stående inne. Praktiske hensyn avgjør ofte dette, men i alle fall får man beskjed om hva som skal gjøres. Hvis man forlater ringen, må man passe på sin tur og ikke somle med å komme på plass straks den foregående er ferdig - det sparer mye tid og irritasjon.

Husk alltid en ting: henvend deg aldri til dommeren direkte. Har du spørsmål eller beskjeder, så kontakt ringsekretæren. Det gjelder f.eks. hvis du har veterinærattest for et eller annet, en utslått tann e.l. Forstå dommerens situasjon: han har en mange timers anstrengende oppgave som fordrer stor våkenhet og en nesten ustanselig konsentrasjon. Det er regnet som alminnelig utstillertakt å ikke henvende seg til dommeren (ikke før hele bedømmelsen er avsluttet). Tar denne derimot seg tid til å fortelle deg noe om sitt inntrykk av hunden etter at han har bedømt den, kan du selvsagt putte inn et spørsmål.

Under enkeltbedømmelsen av hver hund kontrollerer dommeren både helhetsinntrykk og type, men dertil detaljene, som øyefarge eller andre farger, bittform og antall tenner (lukes mellom tennene), anatomiske detaljer osv. og ikke minst gemytt og mentalitet, han prøver for seg selv å analysere årsakene til de feil han legger vekt på, han utformer en beskrivelse av sitt inntrykk av hunden, den såkalte dommerkritikk. Og endelig lager han en konklusjon i form av den tidligere omtalte premiegrad.

Under denne fasen skal hunden både stå (og stå pent) og bevege seg, dommeren skal se hunden i bevegelse for- og bakfra og fra siden. Når hunden beveger seg i (passe trav) er det ikke primært bevegelsene som bedømmes, de er bare en kontroll av det inntrykk dommeren har dannet seg av hundens bygning. Dessuten vil man oftest få et bedre helhetsinntrykk av en hund i bevegelse - da er der i bedre balanse enn når den står stille og kanskje distraheres eller av andre grunner ikke viser seg fra sin beste side. Pass på at den ikke beveger seg i passgang: dvs. fører frem for- og bakben på samme side

samtidig. Gjør den det, pleier et rykk i halsbåndet og et lite tilrop være nok til å få den over i trav. Alle hunder, uansett kroppsform, skal trave, også de kvadratiske, de som oftest kalles galopp hunder. Dette betyr nemlig ikke at de bare kan galoppere, men at det er den mest naturlige bevegelsesform for dem i visse situasjoner. Alle hunder håde traver og galopperer. Og for dommeren er det uten videre klart at det beste inntrykk av en hunds bygning får man når den traver.

HVA PREMIEGRADENE BETYR

Når dommeren er ferdig med bedømmelsen av hunden, får den sin sløyfe, eventuelt sin kritikk. Har den fått en 1. premie, altså en rød sløyfe, er bedømmelsen imidlertid ikke avsluttet, hunden skal nå konkurrere med andre hunder. Men la oss nå først se på hva premiegradene betyr. Her er definisjonene, slik de er utformet av de nordiske kennelklubber:

3. premie i kvalitetsklasse. Hund av godtagbar type, hvis eksteriørfeil ikke er av en slik art at den kan sies å være en dårlig representant for sin rase.

2. premie i kvalitetsklasse. Hund av god type og bygning, hvis eksteriørfeil ikke er mere fremtredende enn at den kan sies å være en god representant for sin rase.

1. premie i kvalitetsklasse. Typisk, i alt vesentlig riktig bygget hund, hvis fortrinn er så påtagelige og hvis feil er så uvesentlige at den kan sies å være en meget god representant for sin rase.

Certifrikat. (Innstilling til nasjonalt championat). Helt igjennom typisk, og i alt vesentlig riktig bygget hund med så tydelige fortrinn og så uvesentlige feil at den kan stilles opp som et mål for oppdretternes arbeide.

CK har samme definisjon som CERTIFRIKAT og virker automatisk som reservecertifikat.

CACIB. (Innstilling til internasjonalt championat) kan bare utdeles på internasjonale utstillinger, og bare til virkelige fremragende hunder (som er fylt 15 mndr. og har registrerte aner i minst 3 ledd.)

KONKURRANSEKLASSENE

Alle unghunder med 1 UK konkurrerer i unghundkonkurransene

(hvert kjønn for seg). Og nå er det konkurranse mellom hundene. Derfor får bare én hund 1. premie (1 UKK), en hund 2 UKK, osv. Det plasseres 4 hunder samt en "reserve". Også i denne klassen er det et selvstendig innslag av bedømmelse av hundenes individuelle kvalitet. De beste hundene kan nemlig få såkalt "hederspremie" (Hp), som er en kvalitetsbetegnelse på særlig gode unghunder. Og flere kan få den, men det kan også hende at ingen får den, det avhenger av kvaliteten.

Alle unghunder med Hp deltar i de voksnes vinnerklasse, dvs. den konkurranseklasse som følger etter kvalitetsbedømmelsen i åpen klasse.

Hovedtrekkene i unghundkonkurranseklassen finner vi igjen i vinnerklassen, men med unntak. For noen rasers vedkommende, nemlig en rekke jakthundraser, kreves det at hunden har oppnådd premiering på jaktprøve for at den skal kunne delta i vinnerklasse, men for øvrige rasers vedkommende deltar de med 1 AK (og altså unghunder med Hp) i vinnerklasse.

Årsaken til kravet til jakthunder om jaktprøvepremiering er sertifikat- og championatsystemet. I vinnerklasse utdeles nemlig det ettertraktede dommersertifikat (hvis dommeren finner at hunden er god nok), som er en innstilling om at hunden skal bli champion. (3 sertifikater må til). Jakthundfolket ønsker altså at en hund som skal konkurrere seg fram til et championat, skal ha vist på prøver at jakthundegenskapene er i orden.

Det deles bare ut ett sertifikat i hvert kjønn i en rase på en utstilling. Men det kan jo finnes andre hunder samtidig som er så gode at de ville fått sertifikat hvis det ikke hadde vært en hund med som var enda litt bedre. Slike hunder, som kunne ha fått sertifikat, får kvalitetsbetegnelsen CK, sertifikatkvalitet. Også ikke-jaktprøvepremierte jakthunder kan gis CK.

Til slutt møtes alle hunder i rasen med CK i BIR-konkurransen, og her deltar både hanhunder og tisper. Dommeren rangerer dem også her fra 1 til 4, med 1 reserve. Beste hund deltar deretter i konkurransene om beste hund i gruppen og eventuelt om "utstillingens beste hund". (På kennelklubbutstillinger får utstillingens beste hund betegnelsen BIS - Best in Show, som er en offisiell, stambokberettiget betegnelse.

VÆR KJAPP - ALLE VIL HA RAPP

RAPP HUNDEFØR

ER ET FULLKOSTFØR FERDIG
TIL BRUK OG INNEHOLDER
ALLE NÆRINGSSTOFFER,
MINERALER OG VITAMINER
HUNDEN TRENGER

DE VIL SE DET PÅ PELSEN

PRODUSERES AV
GRÅBREK MØLLE STJØRDAL
MED OVER 100 ÅRS ERFARING
I KRAFTFØRBRANSJEN

RAPP

Porsjonspose	½ kg
Samlepose	4 kg
Økonomipose	10 kg
Økonomisekk	25 kg

Vi ønsker å utvide vår kundeservice, og søker i denne forbindelse forhandlere over hele landet. Allsidig erfaring fra føring av hunder er ønskelig.

Henvendelse til produsenten.

GRÅBREK
MØLLE
7500 STJØRDAL

Men den kan bare brukes på utstillinger som er åpne for alle raser, hvilket i realiteten vil si kennelklubbstillinger (med et og annet sjeldent unntak). Det er altså en tilsnikelse når arrangører og utstillere benytter BIS - betegnelsen i andre tilfeller.

På internasjonale utstillinger deles i tillegg til det nasjonale sertifikat også ut et internasjonalt, det som kalles CACIB, hvilket er forboksravene i den franske betegnelse på "internasjonalt skjønnhetscertifikat". Dommeren deler ut dette bare hvis han mener at den beste hund (i hvert kjønn) er av tilstrekkelig internasjonalt nivå, så god at den med hell ville kunne konkurrere i toppen i det land som har det høyeste nivå, hvilket som regel vil si rasens hjemland. CACIB ligger altså over et vanlig sertifikat, untatt når det gjelderraser som bedømmes i rasens hjemland. Hvis f.eks. en norsk elghund tildes sertifikat, ville det være urimelig ikke å gi den CACIB samtidig.

Det kan også deles ut et reserve-CACIB, hvis nest beste hund oppfyller de internasjonale krav. Dette får betydning hvis det CACIB som er gitt beste hund, av en eller annen grunn faller bort (f.eks. hvis hunden alt er internasjonal champion, og derfor ikke har bruk for det tildelte CACIB).

"HANDLING" - fremføring

Man kan ofte se høyst forskjellige måter å føre en hund på. Noen lar hunden sin stå og gå fritt, andre stiller dem opp, regulerer benstillinger, løfter opp hode og haler (ja, til og med ørene), og hunden løftes etter kobbelet så høyt under bevegelse at den nesten ikke når bakken med forbena. Det diskuteres ofte hva som er riktig, og hva som er best.

I den felles nordiske dommerveiledning står det at all "kunstferdig" fremføring må motarbeides, og at fremføring bør skje i løst hengende line og i størst mulig utstrekning uten at føreren berører hunden.

Likevel ser man ofte slik "avansert" fremføring, og noen tror at det lønner seg. Særlig forekommer det ved visning av engelske raser, vel fordi oppdrettere og utstillere er påvirket av den engelske måten å "handle" hunder på. I Storbritania stilles hundene meget kunstferdig opp.

Men i alle fall de fleste nordiske dommere foretrekker at hundene fremføres fritt, og stadige forsøk på å korrigere hunden under stand trekker dommerens oppmerksomhet til det utstilleren forsøker å skjule. En hund som fremføres "kunstferdig", vinner eventuelt ikke på grunn av fremføringen, men på tross av den.

Brukshund - resultater

Schäfer

Kora av Leuthenhagen f. 10.12.80. Eier: Ingeborg Borseth
(Quando vom Streithahn - Våtterbos Nita) 7000 TRONDHEIM

N.Sch.Kl. avd. Nordenfjeldske 14/1,4/2 og 25/2.
Appellcup etter NKK's program
Klasse I : Nr. 2 sammenlagt m/524,5 p. (600)

Norsk SchäferhundKlubs brukshundkåring - Trondheim 12.05.84.
Grad I - godkjent m/ 158 p (170)

Trøndersk mesterskap i brukshund - Tydal 2. og 3. juni 1984.
Klasse C - nr.3 med 188,5 p (210).

Romis Ephra f. 10.07.82. Eier: Stig Meier Berg
(Nufo de Vitalaire - Effie) 7580 SELBU

Bestått karaktertest - Trondheim 26.05.84.

N.Sch.Kl. avd. Nord-Trøndelag - Brukshundkonkurransen KL.C -05.05.84.
93,1 % av oppnåelig poengsum - Kvalifisert for opprykk til KL.B.

N.Sch.Kl. avd. Nordenfjeldske - Brukshundkonkurransen Kl.C -27.05.84.
Nr.1 (8) - 150,5 (160) - 94,1 % av oppnåelig poengsum.

Norsk Schäferhund Klubs brukshundkåring - Trondheim 09.06.84.
Grad I - godkjent med 166 p (170).

Lindros Nari f. 04.11.83. Eier: Ellinor Antonsen
(Truskas Iash - Lindros Hari) 7000 TRONDHEIM

Norsk Schäferhund Klubs brukshundkåring - Trondheim 09.06.84.
Grad I - blir offisielt godkjent med 146 p (170) når karaktertest er bestått. Hunden er pr. i dag for ung til å testes.

Ingodds Waico f. 10.02.83. Eier: Helen Barbala
(N.UCH. Truska's Larry - Ingodds Jutta) Leiv Moksnes
7500 STJØRDAL

Tydal 02.06.84. - NKK's Appellmerke grad I.
Bestått med 164p (180)

Irsk setter

Ira f. 24.06.83. Eier: Olav Sand
(Roise - Cappelskogen's Bella) 7580 SELBU

Tydal 02.06.84. - NKK's Appellmerke grad I.
Bestått med 155 p (180)

Newfoundlandshund

Newfoundlandshunden er en snill kjempe som beskytter barn og familie, kommer godt ut av det med andre dyr, og er en tvers igjennom pålitelig venn og vakthund.

Newfoundlandshunden skal være stor, bred og kraftig, men også en edel og spenstig hund. Av vesen skal den være særlig rolig, mild og omgjengelig.

Hodet skal være mektig og massivt med bredt skalleparti. Stoppen skal være litt markert. Snutepartiet kort, tørt og kraftig. Leppene skal være mykt buet, og slutte godt til tennene. Bittet skal være saksebitt - tangbitt godtaes.

Øynene skal være små, mørk brune.

Ørene skal være relativt små. Bæres hengende inn til hodet.

Halsen - relativt kort, kraftig og meget muskuløs.

Kroppen skal være kraftig, bred og bjørnaktig.

Halen skal være en harmonisk fortsettelse av rygglinjen. Når hunden står stille, eller ikke er oppmerksom, skal halen bæres hengende. I bevegelse eller når hunden er oppmerksom, bæres halen litt løftet og litt oppbuet i spissen.

Pelsen skal være særlig motstandsdyktig for vann. Underhåret skal være tett, rett og grovt.

Fargevariantene: Den mest utbredte fargen er dyp sort. Det finnes også brune, og hvite med sorte eller bronsefargede tegninger. De siste kalles Landseer. (Oppkalt etter den engelske maler Sir Eduard Landseer, som malte en rekke vakre bilder av rasen.)

Newfoundlandshunden skal være så stor og tung som mulig, uten at dette går utover symmetri og balanse. En god gjennomsnitts skulderhøyde for hanhund er ca. 72 cm - for tisper 66 cm. Vekt for hanhund 65/70 kg og for tisper 55/60 kg.

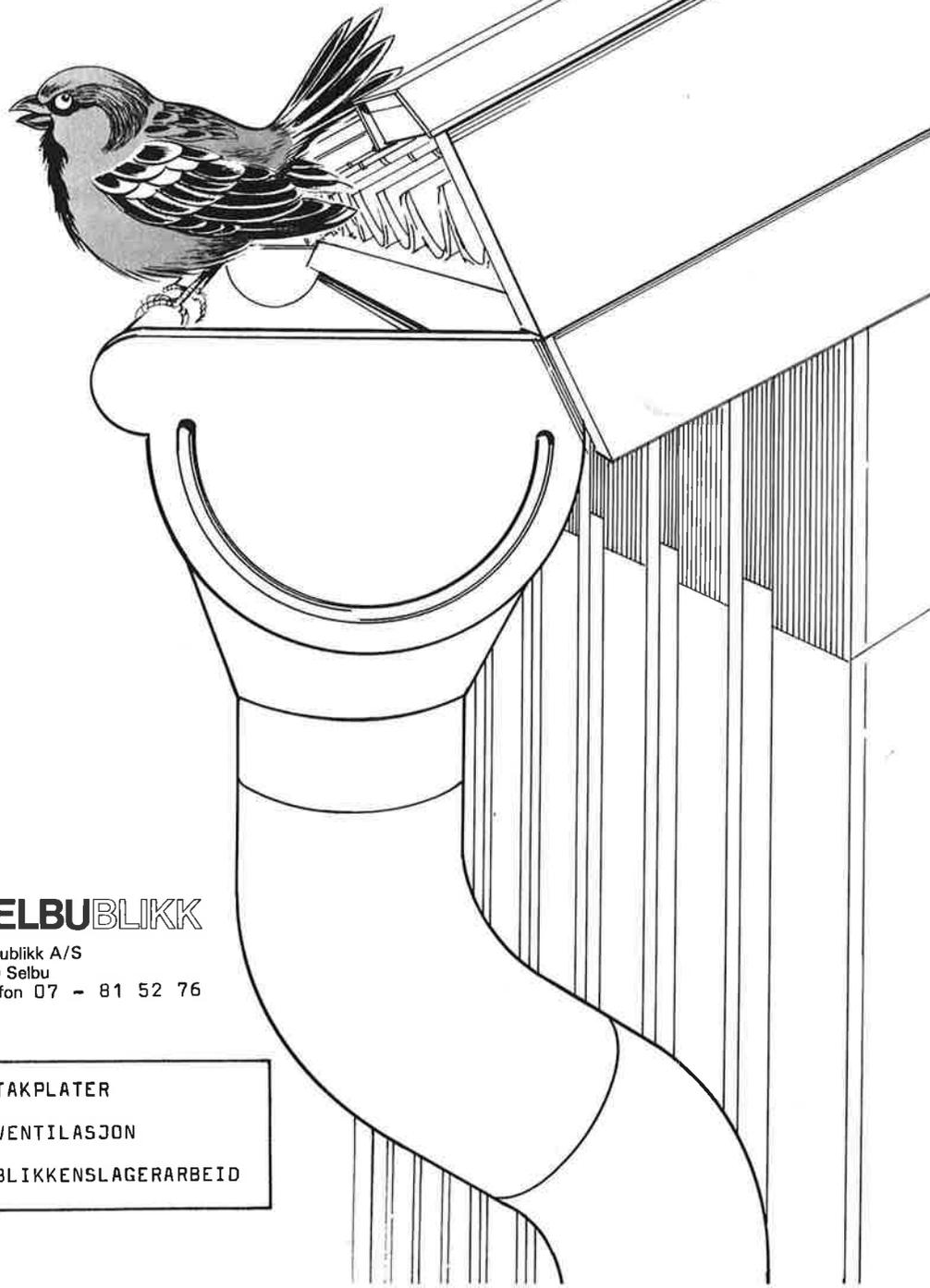

OPPRINNELSE OG HISTORIE.

Newfoundlandshunden er den tradisjonelle livredningshunden. Den er en hund med et overveldende instinkt for å bringe alt den kommer over i vannet trygt i land. Nf. er en gammel rase og har navn etter øyen Newfoundland. Dens egentlige opprinnelse er dunkel og det finnes mange teorier, men man antar at den stammer fra nord-østlige Canada, hvor fiskebåter fra mange land har hatt for vane og søke nødhavn. Man tror at hundene fra disse båtene er parret med de lokale brukshundene, som på sin side stammer fra både indiane-hunder og forskjellige gjeterhunder. Resultatet ble Newfoundlandshunden.

Sølvi Andersen

Plåttisol takrenne-system

SELBUBLIKK

Selbublikk A/S
7580 Selbu
Telefon 07 - 81 52 76

TAKPLATER
VENTILASJON
BLIKKENSLAGERARBEID

Resultatbørs

<u>Siberian Husky</u> Våttåfjelle's Sarek f.22.11.82. (Muk-Tuk of Kolyma - Issalik av Brattalid)		Eier:Ola Kjøsnæs 7580 SELBU
NKK,Tr.heim 13.05.84. 1UK - 2UKK		
<u>Våttåfjelle's Chatka</u> f.22.11.82. (Muk-Tuk of Kolyma - Issalik av Brattalid)		Eier:Torgar Sletner 7584 SELBUSTR.
NKK,Tr.heim 13.05.84. 1UK - 1UKK - HP - 2VK - CK		
<u>Våttåfjelle's Kira</u> f.03.12.81. (Muk-Tuk of Kolyma - Issalik av Brattalid)		Eier:Andreas Reitan 7584 SELBUSTR.
NKK,Tr.heim 13.05.84. 1AK - 3VK - CK		
<u>Irsk setter</u> Ira f.24.06.83. (Roise - Cappelskogen's Bella)		Eier:Olav Sand 7580 SELBU
Trondheim 24.03.84. 1UK - 1UKK - BTK - BIM		
<u>Schäfer</u> Ingodds Waico f.10.02.83. (N.UCH. Truska's Larry - Ingodds Jutta)		Eier:Helen Barbala Leiv Moksnes 7500 STJØRDAL
Kristiansund 29.04.84. 1UK - 4UKK - HP	NKK's utst. i Tr.h. 13.05.84. 1UK - 2UKK - HP - CK	
Vestby 06.05.84. 1UK - 2UKK - HP - 4VK - CK		
<u>Aik-Iwens Gine</u> f. 02.11.82. (Bill vom Rader-Kreuz - Norvæn's Iwa)		Eier:Olga Mari Brobæk 7584 SELBUSTR.
Trondheim 15.01.84. 1UK		
Kristiansund 29.04.84. 1UK	Stjørdal 20.05.84 1AK	

SELGES SELGES SELGES SELGES SELGES SELGES SELGES SELGES SELGES SELGES

S.T.B.K.selger sin SANITETSPULK K IIII m/brems for kr. 1 700.--
Pulk og brems koster ny kr. 2 988.- (-83 pris).
Utstyret er meget lite brukt og kan besiktiges hos
Andreas Reitan,7584 SELBUSTRAND,Telefon 07- 81 86 48.
Pulken er laget av glassfiber og passer fo 2-spenn eller
flere.Total vekt er ca. 22 kg.Pulken er 200 cm lang og
59 cm. bred.Yppelig som familiepulk.

SELGES SELGES SELGES SELGES SELGES SELGES SELGES SELGES SELGES SELGES

SLOVAKISK KUVASZ

SF & N. UCH. Bårvas Benedu Cato Regzzo - f. 27/4-82.

Eiere:Tone og Åge Revdal 7580 SELBU.Telefon 07 - 81 97 67.

"Cato" har vært utstilt på valpeskuer og utstillinger. Her er noen av resultatene:

Lahti - 01.08.82.	1UK 1UKK HP SIR
	Dommer:Elina Lehtinen
Tønsberg - 19.09.82.	1UK 1UKK HP BIR 4BIG
	Dommer:Werner Hagen
Trondheim - 12.09.82.	1UK 1UKK HP BIR
	Dommer:Tore Edmund
Trondheim - 23.10.82.	1UK 1UKK HP EIR
	Dommer:Per Nymark
Trondheim - 27.02.83.	1UK 2UKK HP
	Ivan Sverdrup
Vasa - 01.06.83.	1UK 1UKK HP 1VK Cert. BIR
	Dommer:Gitta Ringwall
Kongsberg - 26.06.83.	1UK 1UKK HP 1VK Cert. BIR
	Dommer:Gitta Ringwall
Bergen - 17.07.83.	1UK 1UKK HP 1VK Cert. BIR
	Dommer:M.M.Madsen
Tønsberg - 30.10.83.	1AK 1VK Cert. BIR Championat

"Cato" ble SF & N.Uch. 18 mnd. gammel.

REFERAT FRA ÅRSMØTET DEN 27. MARS 1984.

Møtet ble holdt i Rådhuskantina. Det var 14 medlemmer tilstede. Andreas Reitan ble valgt til møteleder.

Ingen kommentarer til innkalling og dagsorden.

Årsberetningen fra styret ble lest opp.(s.5 i nr. 1/84 av medl.bl.)

Revidert regnskap pr. 29.februar 1984, ble gjennomgått av kasserer. (s.6 i nr 1/84 av medl.bl.)

Forslag 1.F.o.m. 01.01.85. økes medlemskontingenten slik:

Familiemedlemskap	kr. 100.-	pr. år.
Hovedmedlem	" 75.-	" "
Ungdomsmedlem	" 40.-	" "
Støttemedlem	" 40.-	" "

Forslag 2.Forslaget trukket tilbake.Det opprettes 2 bank-konti - en sparekonto og en brukskonto.

Forslag 3.Representasjon i Idrettens kontaktutvalg skal knyttes til vervet som formann.

Forslag 4.Representasjon i Kretsstyret for Norges Hundekjørerforbund tilknyttes trekkhundkomiteen.

Forslag 5.Det ble valgt en støttekomite på 2 personer.(Se s. 3)

Utdelingen av Appellmerket grad I ble utsatt pga. lite oppmøte.

Klubbens medlemsblad fikk navnet NEA - HUND.

Valg av styre - se s. 3.

Valg av diverse tillitsmenn :	Hvalpekontakt :	Bjørn Wagnild
	Redaktører :	Bjørn Wagnild
		Stig Meier Berg
	Revisorer :	Helge Røset
		Hilde Edvinsen
	Valgkomite :	Gunnar Kvarme
		Halbjørn Eidem

- EVENTUELT:1)Styret ble bedt om å vurdere salg av klubbens ambulansepulk.
- 2)Behovet for egen klubbdrakt ble drøftet.Styret skal undersøke flere alternativer.
- 3.Styret ble bedt om å arbeide fram et forslag til nye politivedtekter for Selbu.(Kun pkt. om hundehold).
- 4.Styret ble bedt om å vurdere innkjøp av transportkasse for hund.
- 5.Styret vil undersøke om medlemsavgiften til NKK er den samme om man står i en eller flere klubber.
- 6.Styret ble bedt om fortsatt å arbeide med opprettelse av et dressurområde på Årsøya.
- 7.Mulighetene for leie av møte- og klubblokaler i gamle Inbygda skole skal vurderes av styret.
- 8.Et tidligere forslag om leie av hytte/seter vil igjen bli vurdert av styret.

Ingfrid Viken

BLOMSTERBUA

Blomster til alle anledninger

Tlf. 81 74 93